

השוכר את האומני פרק שני בבא מציעא עז.

ירך פועל על העלווה. לנו מה
לייה על סממן דדקמאל
בש זעיר נצchor פועלין זיקוק:
לע' טעםם לעדי סס^(ט) ולג'
לנו כמה נק� ודריך זכיר יוס:
וונטן

דָּאֶנְגָּר אֲנוֹרִי לְדוֹוָלָא וְאַ
סְכָּמָה לְסָכָּלָה כְּלָבָדָה
שְׁלָמָנוֹ (נֵיעַן דָּרְבָּן: כְּסָה 7
כְּעָדָן מְלָמָד וְקָלָי רַבָּעָה
וּמְוֹתָה וְאַנְסָה גְּרִיכָה

ר' רבו עליים לא סיירא לא רערעה מאורתא
רבא "האי מאן דאניגר אגורי לדולא
מטרא פסידא דפועלים אתה נהרא
רבא "האי מאן דאניגר אגורי לדולא
נהרא בפלנא דיזמא אי לא עבד
פסידא דפועלים עבד דפסיק^๖ אי
תוא פסידא דפועלים לאו בני מטה
רבא "האי מאן דאניגר אגורי דזיחא
אגורי לעבידתא ושלים עבידתא
דיזמא אי אית לה עבידתא דזיחא
אי היב להו א"ג וכותה מפקד להו
מינה לא מפקד להו ונונע להם שברן
אמאי יוליתיב להו כפועל בטל כי
רבא^๗ באקלושי דמחוזא דאי לא עבד
אמר מר שמין להם את מה שעשו
היה יפה ששה דנרים נונע להם סלע
ברבי רבנן יד פועל על העלינה: או
מלاكتן ויטלו שני סלעים: פשיטה
יביא דאייך עבידחא ואימרו פועלים
בריבי רבען ושתיה: סלע נונע להם סלע:
אכילה וזוֹא מהו דתימא מצו
כעל הבית ופייסינחו מהו דתימא מצו
ליה כי מפייסין אדרעתא דטפת לן
קמ"ל דאמר להו אדרעתא דטרחנא
אכילה וזוֹא מהו צריכא יдол עבידתא
זהו בתמי זוזא^๘ ולסוף אייך עבידתא
ר' אמר לכו טפי וזוֹא הב לן קמ"ל דאמר
קם לכו: רבי דוסא אמר שמין
את מה שעחד ליהיעשות היה יפה
דנרים נונע להם שקל: קסבר יד
על התחרונה: או גימרו מלاكتן
שני סלעים: פשיטה לא צריכא יдол
נא ואמר בעל הבית ואול פועלים
זהו מהו דתימא מצי אמר להו אדרעתא
זהו לוי^๙ מאגרי קמ"ל דאמר ליה
דעבידן לך עבידתא שפירטא:
נונע להם סלע: פשיטה א"ר הונא
דרב נתן לא צריכא דאוילו אינו
וזוזא מעיקרא ולסוף ול עבידתא מהו
א בעץ וזוֹא אמרתו לי בעץ וזוֹא
א לכו קמ"ל דאמר ליה כי אמרנו לך
זוֹא דלא הוה קים לך השתה קים לך
רב הלהכ בר' דוסאומי אמר רב הבי
מר רב פועל יכול לחור בו אפילו בחזי
וכי תימא שאני ליה לרבי דוסא^{๑๐} בין
ת לקבנות ומיש אני ליה^{๑๑} והתניא
בר את הפעול ולחייב הום שמע שמתה
או יאמתנו המה אם שביר היא

(ט) פ"י שפְּנֵי עַלְמָה כִּי חֲמָה
שְׁעִיר יוֹדֵה מִסְגָּב סְגָלָה.
סְלָג שְׁמָנִי, (ט) כ"י
סְלִמְבָּג"ס חֶופִּי דָּמָה,
וְגַעֲלִי מְהֻרְבִּין. י"ג, י"ז
(ט) ק"ז קְנוּבָה: מְנֻלָּה, י'
(ט) ע"ג מְטוּבָה קְדוּשָׁה. י'
(ט) מְלָאָה סְלָבָה (ו) נְעַלְמָה
י' יְדָה. ו"ג קְנוּבָה. י' נְעַלְמָה.
כ"ג, י"ג, (ט) וְיְהִלָּם כְּבָשָׂן.

(א) תומ' ל"ח ו��
 (ב) וע"ג לק"רו:
 (ג) בא"ד ולג פצע נמה
 שלא הוליכם סס:

גלוין השם
בגמ' בini שברות
לקבלנות. עין נעל דק
ממ' ע"ה מוק' ל"ס וכלה:

מומך רשי
פועל יכול להזור בו
אפשרו בחזci הום. אלהינו
כלו כעדי סלה נט' געווע
לו סכך מכם וטילך ולחוור
בו ייחול צו (לעיל ב').